

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

ABBY GREEN

Niekada nesakyk *niekada*

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 kovas-balandis

Kraujo
broliai

Knygute.lt

Abby Green
(Ebi Gryn)

NIEKADA NESAKYK NIEKADA

Antrasis trilogijos
Kraujo broliai
romanas

Abby Green, When Christakos Meets His Match,
2014

© Abby Green, 2014

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Filomena Vaitkutė, vertimas iš anglų kalbos,
2014

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-874-4

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Prologas

Aleksis Christakas žinojo, kad motina, gyvendama su jo tėvu, turėjo ir meilužių. Tik nesitikėjo, kad visi dalyvaus jos laidotuvėse. Daugybė vyrų, atnešę vos po žiedą, nuklojo motinos karstą gėlėmis ir nesigėdydami braukė ašarą, nors Aleksis juos matė pirmą kartą gyvenime.

Tėvas sutrikęs kurį laiką varstė juos piktais žvilgsniais. Patyręs ne vieną meilės nuotykį, jis irgi negalėjo pasigirti didele dora.

Jie nuolatos riejos. Tėvas stengdavosi sukelti motinai pavydą, kurį pats jautė. O ji?.. Aleksio nuomone, motina buvo viskuo nepatenkinta, nors gyveno apsupta prabangos ir žmonių, nusiteikusių tenkinti bet kokią užgaidą.

Kadangi būdavo prislėgtos nuotaikos ir visados liūdna, dvasinio ryšio tarp jos ir sūnaus nebuvo. Persmelkė ryškus prisiminimas, tačiau ir tai Aleksis kuo greičiau nuvijė šalin. Tada jam buvo maždaug devyneri ir nežmoniškai skaudėjo gerklę. O tėvai tą dieną smarkiai riejos.

Motinos užkluptas besiklausantis prie durų jis leptelėjo: *Kodėl šitaip nekenčiate vienas kito? Kodėl nemylite, kaip turėtumėte?*

Ji šaltai nužvelgė Aleksį ir pervertas bejausmio akių žvilgsnio vaikas net suvirpėjo. Pasi-
lenkusi suėmė jį už smakro. *Meilė būna tik pasakose, Aleksī, iš tiesų jos nėra. Atmink vieną dalyką: už tavo tėvo tekėjau tik todėl, kad jis galėjo duoti tai, ko troškau. Tai ir yra svarbiausia. Sėkmė. Saugumas. Galia. Tik nepasiduok jausmams. Jie padaro žmogų silpną. Ypač meilė.*

Aleksis pamena, kad tą akimirką jautėsi demaskuotas ir baisiausiai susigėdęs...

Netrukus šalia stovėjęs brolis Rafaelis uždėjo jam ant peties ranką ir šyptelėjo. Jų abiejų santykiai su motina buvo prieštaringi. Iš Italijos kilęs Rafaelio tėvas palūžo, kai netekusį viso turto motina jį paliko – šitoks charakterio nuožmumas priminė Aleksiiui nemalonus vaikystės išgyvenimus.

Aleksis kaip visi berniukai dažnai pešdavosi su broliu ir jam pavydėjo, bet Rafaeliui išėjus iš namų ir pradėjus savarankišką gyvenimą, o tai įvyko, kai Aleksiiui sukako keturiolika, bendravimas pagerėjo. Tik Aleksis taip ir neatsikratė pavydo, kurio Rafaeliui neteko patirti, nes iš savo tėvo gaudavo daug daugiau dėmesio. Sunki neišsipildžiusios vilties našta. Aleksis bandė su tuo kovoti ir nusivylė, taip ir neį-

veikęs prigimties.

Juodu paliko kapą paskendę mintyse. Abu panašaus stoto ir ūgio, šiek tiek per metrą aštuoniasdešimt, įspūdingos išvaizdos ir tamsių plaukų. Aleksis kiek tamsesnis, apsikirpęs trumpai. Iš motinos abu paveldėjo išraiškingai žalias akis, tik Aleksio šviesesnės ir labiau spindėjo.

Prie automobilių Aleksis, norėdamas atsikratyti apėmusios niūrios nuotaikos, švelniai bakstelėjo broliui į pašonę ir įdėmiai nužvelgė neskustą šio smakrą.

- Nenusiskutai net laidotuvių proga?

- Pramigau, - tingiai pratarė Rafaelis ir žybtelėjo akimis.

Aleksis kreivai šyptelėjo.

- Neįtikėtina. Atėnuose esi vos dvi dienas - keista, kad apsistojai viešbutyje, o ne mano bute...

Rafaelis ketino kažką atšauti, bet staiga veidas apsiniaukė, pamatęs Aleksii už nugaros kažkokį daiktą ar žmogų jis prisimerkė. Aleksis atsisuko - už kelių žingsnių stovėjo aukštas nepažįstamas vyras rūsčiu veidu. Nusmelkė keistas jausmas, tarsi jį pažinotų. Kvailystė. Bet to vyro akys irgi buvo žalios... ir Aleksis

sunerimo.

Nepažįstamasis žvilgtelėjo į kapą broliams už nugarų ir išsišiepė.

- Ar tokių kaip mes yra ir daugiau?

Aleksį supykė stačiokiškas tonas ir jis suraukė kaktą.

- Mes? Ką norite tuo pasakyti?

Vyriškis tylėdamas pažvelgė į Rafaelį.

- Neprisimenate manęs?

Aleksis matė, kaip Rafaelis išbalo. Ir paklausė kimiu balsu:

- Kas jūs?

Vyriškis nusišypsojo, bet šypsena buvo šalta.

- Vyresnysis jūsų brolis, tiksliau - *įbrolis*. Cezaris da Silva. Atvykau pareikšti pagarbos moteriai, kuri suteikė man gyvybę... nors ji to ir neverta.

Jis dar kažką pasakė, bet Aleksis girdėjo tik tuos žodžius. *Netikras vyresnysis brolis? Cezaris da Silva*. Apie jį girdėjo. O kas negirdėjo? Jam priklausė daugybė nekilnojamojo turto ir finansų įmonių - nesuskaitoma daugybė verslo bendrovių. Visos privačios ir nepriklausomos.

Aleksiui sukilo piktumas ir jis mestelėjo:

- Ko, po velnių, jums reikia?

Vyriškis perliejo lediniu žvilgsniu ir Aleksis suvokė, kad jį iškart pažino tik todėl, kad buvo panašus į juodu su broliu. Nors da Silva plaukai ir oda šviesesni, visi trys buvo tarsi trynkai.

Cezario balsas, kai prabilo, dvelkė šalčiu.

- Trys broliai nuo trijų skirtingų tėvų... tačiau *jūsų* ji vis dėlto neišmetė kaip šuniuko.

Jam žengus žingsnį pirmyn, Aleksis irgi pajudėjo į priekį, įniršęs dėl tokio netikėto atradimo. Įbrolis ūgiu jį pranoko, bet tik keliais centimetrais. Juodu surėmė krūtines.

Cezaris iškošė pro sukąstus dantis:

- Atvykau ne tam, kad muščiausi su tavimi, broli. Manęs su jumis niekas nesieja.

Staiga Aleksis panūdo apginti motiną, nors kitados tokį norą ji paniekino.

- Tik su mirusia mūsų motina - jei tai, ką sakėte, tiesa.

Cezaris vos pastebimai šyptelėjo, bet to pakako, kad Aleksio pyktis apmalštų.

- O taip, tai tiesa, kad ir kaip gaila.

Tai pasakęs praėjo pro juos ir Aleksis su Rafaeliu atsisukę pamatė, kad jis patraukė prie kapo duobės, tada ilgokai rausėsi kišenėje ir įmetė kažką į juodą duobę, ir tas kažkas dus-

liai trinktelėjo į dugną.

Netrukus jis sugrįžo. Po ilgos, bet reikšmingos tylos dėbelėjo į abu brolius ir sparčiai nužingsniavo prie laukiančio automobilio. Klestelėjo ant užpakalinės sėdynės. Ir išvažiavo.

Rafaelis pažvelgė į Aleksį. Jautėsi sutrikęs, lyg kas būtų apspjovęs. Vis dar neatsigavęs po patirto šoko virpėjo visu kūnu. Buvo smarkiai susijaudinęs.

- Kas tau?..

Rafaelis palingavo galvą.

- Nežinau.

Aleksis dar kartą pasižiūrėjo ton pusėn, kur ką tik stovėjo automobilis, ir jį nupurtė šaltis. Jautėsi sumišęs kaip tąkart, kai motina neleido jos apginti. Niekada neleisdavo. Visada išsisukinėjusi, dabar tarsi bandė prabilti iš kapo duobės, kad teatrališkai pareikštų, jog moteris visada pilna paslapčių ir ja negalima pasitikėti. Ji niekad neatskleisdavo visos tiesos. Nutykėjo ir tai, kas galbūt kai kam išjudino žemę po kojomis.

Pirmas skyrius

Po penkių mėnesių

– Mielasis... ar tikrai tau reikia eiti?

Aistringai seksualus balsas. Aleksio pirštai, segiojantys marškinius, akimirką sustingo – ne todėl, kad norėjo pasilikti, o atvirksičiai: knietėjo sprukti, ir kuo greičiau.

Jis nutaisė ramų veidą ir atsisuko į lovoje gulinčią moterį. Kojos žaviai grakščios, žvilgantys plaukai šiek tiek susivėlę. Žiūrėdamas į dideles tamsias akis, putlias lūpas ir apklotu neprisidengtą kūną Aleksis puikiai žinojo, kodėl jis vakar vakare atsivežė ją į šį Milano viešbutį po savo brolio Rafaelio sutuoktinių vakarėlio.

Išvaizda stulbinanti. Tobula.

Vis dėlto geismo jis nebejautė. Aleksiumi nepatiko, kad seksas jo nedžiugina. Iš pažiūros viskas gerai, tačiau giliai viduje jis liko šaltas. Kad ir kaip ten būtų, sukaupe žavesį, kurio nestokojo, ir nusišypsojo.

– Atleisk, gražuole, šįryt skrendu į Paryžių, į darbą.

Moteris, kurios vardo nė neįsiminė (gal Karmela?), atsilošė ir gundomai išsiritė, kuo aukščiau iškeldama nepriekaištingai per plas-

tinę operaciją padidintas krūtis ir dar smarkiau papūtė lūputes.

- Ar tikrai turi keliauti *tuojau pat*?

Aleksis šypsodamasis apsirengė ir švelniai pabučiavęs moterį į lūpas išsisuko iš rankų, kuriomis ši jau siekė apkabinti jo kaklą. Uždara patalpa dusino.

- Smagiai pasilinksminome, mieloji... Aš tau paskambinsiu.

Viliojamai papūstos lūpos subliūško ir moteris pervėrė jį skvarbiu žvilgsniu, parodydama tikrąjį charakterį. Suprato, kad yra atstumiamas, ir jai tas nepatiko, juolab kad Aleksis Christakas buvo iš tų vyrų, kurių geidžiama.

Nuoga iššoko iš lovos ir nubėgo į vonios kambarį, neslėpdama susierzinimo kaip visos italės. Aleksis krūptelėjo, bet kai trinktelėjo vonios durys, su palengvėjimu atsiduso.

Išėjęs iš kambario ir nusileidęs asmeniniu, itin svarbiems asmenims įrengtu liftu į prabangaus viešbučio vestibulį, papurtė galvą. *Moterys*. Jos patiko Aleksiui, bet jis laikėsi nuo jų atokiai. Prireikus pasiguldydavo į lovą, pas-
kui kurį laiką ten būdavo tuščia, bet neilgai, nes greitai ir vėl ją įsigeisdavo.

Ilgus metus stebėjęs šaltą motinos elgesį su

tėvu, kuris su slavišku nuolankumu dievino jos grožį ir amžinus išsisukinėjimus, Aleksis buvo itin atsargus su moterimis. Šaltumas ir abejingumas netrikdė, nes buvo prie to pripratęs, ir netgi jį žavėjo.

Tėvas, nukamuotas emociškai nepasiekiamos žmonos, visą dėmesį skyrė sūnui, tapusiam svarbiausiu žmogumi pasaulyje. Dar mažą Aleksį erzino nesveikas tėvo lipšnumas. Dabar, jei kas nors, ypač moteris, reikšdavo pernelyg didelį jausmingumą ar tikėdavosi ko nors daugiau, jis iškart užsisklėsdavo.

Trumpi meilės nuotyčiai buvo stiprioji jo pusė. Aną dieną įbrolio vestuvėse Aleksis neišvengiamai buvo priverstas susimąstyti ir apie savo ateitį, bet jam tik trisdešimt ir gyventi ramiai jis dar nepasirengęs.

Aleksis žinojo, kad kada nors turės ir žmoną, ir šeimą... bet dar greit. Ir kad atėjus laikui išsirinks tobulą žmoną. Gražią ir meilią. Nereikalaujančią iš Aleksio jausmų. Kad ir kaip būtų, Aleksis neketino pakliūti į spąstus, kuriuose tėvas kankinosi visą gyvenimą, geisdamas moters, kuri neįjautė jokie geismo. Dar mažas jis suprato, kad meilė gali būti pražūtinga.

Jis mąstė apie netikėtai motinos laidotuvėse išdygusį vyresnįjį brolių ir nemalonus tada su-

kilsius jausmus - buvo sutrikęs, piktas, įžeistas, išduotas.

Įpratęs nekreipti dėmesio į jausmus, Aleksis pasistengė pamiršti ir šį nutikimą. Cezario da Silvos jis neieškojo, nė karto neužsiminė apie jį ir Rafaeliui - nors žinojo, kad šis į vestuves pakvietė ir jį. Kaip numatė, tas susitikimas buvo pirmas ir paskutinis, nes įbrolis į vestuves neatvyko.

Aleksis jautėsi keistai sutrikęs, užvaldytas nepaaiškinamų jausmų. Imkime Rafaelį! Brolio gyvenimas apsvirtė aukštyrą kojomis dėl moters, kuri net ketverius metus slėpė, kad augina jo sūnų. Tačiau ir vėl su ja susitikęs jau po dviejų mėnesių pasipiršo - įsimylėjo kaip kvailys, atsainiai numojęs ranka į skaudžią tėvo patirtį, susijusią su moteriškos prigimties nepastovumu.

Žiūrint Aleksio akimis (nors Rafaelis atrodė laimingas įplaukęs į ramų sutuoktivių uostą, juolab kad pusketvirtų metų Aleksio sūnėnas pasirodė esąs žavus vaikas), brolis vis dėlto buvo apkvailintas naujosios žmonos. Ir *kodėl gi jai* neištekėjus už Rafaelio Falkonės, garsaus automobilių pramonės magnato, valdančio milijoninius turtus? Ypač kai turi sūnų ir jį reikia išlaikyti?

Ne, Aleksis išvengs panašaus likimo ir nesileis gundomas – priešingai nei brolis. Jis neatleisų moteriai, nuslėpusiai jų sūnų. Kažkodėl nukrėtė šiurpas. Brolis, kurį jis manė turintis jo panašius gyvenimo principus, vis dėlto įkliuvo...

Aleksis kietai sučiaupė lūpas ir nutarė nebe galvoti apie tokias niekšybes. Vairuotojui privažiavus prie pagrindinių durų, jau buvo su tamsiais akiniais ir dėjosi nematąs žvilgsnių, kuriais jį dviprasmiškai ne kartą pervėrė į viešbutį tuo metu viena paskui kitą einančios moterys.

Automobiliui pajudėjus, Aleksis svarstė apie kitus šios dienos reikalus, o brolio vestuves ir nepatenkintą lovos partnerę pasistengė pamiršti.

Sidonė Fildžerald užsisegė lėktuvo diržą ir giliai įkvėpė. Tik įtampos, gniaužtais surakinusios vidurius, nuslopinti nepavyko. Baimę, kurią kaskart jautė skrisdama, šįkart temdė kiti dalykai, ir Sidonei tai nė kiek nepatiko.

Iš galvos neišėjo susirūpinęs tetos Žozefinos vaikiškai apskritas veidas ir drebantį balsą: *Sidone, ką tai reiškia? Ar jie atims iš manęs namą? Visos šios sąskaitos.....*